

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta tělesné kultury

APLIKACE KATEGORIÁLNÍHO SYSTÉMU HODNOCENÍ HERNÍHO VÝKONU
V UTKÁNÍ GPAI NA BASKETBALE

Diplomová práce
(bakalářská)

Autor: Martina Kalábová, tělesná výchova – historie

Vedoucí práce: Mgr. Karel Hůlka

Olomouc 2012

Jméno a příjmení autora: Martina Kalábová

Název bakalářské práce: Aplikace kategoriálního systému hodnocení herního výkonu v utkání GPAI na basketbale

Pracoviště: Katedra sportů

Vedoucí diplomové práce: Karel Hůlka

Rok obhajoby bakalářské práce: 2012

Abstrakt: Cílem bakalářské práce je sestavení kategoriálního systému pro hodnocení herního výkonu v utkání v basketbale a jeho ověření validity, zpracované podle metody GPAI (Game Performance Assessment Instrument). Byly použity videozáznamy ze dvou mistrovských utkání v minibasketbale dívek, z nichž byly stříhány videa s herními činnostmi jednotlivce. Hodnotili učitelé a studenti tělesné výchovy. Zjištěná data jsme zpracovali, vyhodnotili a dosáhli jsme výsledků ve formě tabulek a grafů.

Klíčová slova: basketbal, individuální herní výkon, hodnocení, taktika, technika, kategoriální systém, GPAI.

Souhlasím s půjčováním diplomové práce v rámci knihovních služeb.

Author's name and surname: Martina Kalábová

Title of the thesis: Application categorical system evaluating game performance in a match GPAI in basketball.

Department: Department of Sports

Sepervisor: Karel Hůlka

The year od presentation: 2012

Abstract: The aim of this work is to build a system for assessing categorical game performance in a game in basketball and verify validity, prepared according to the method GPAI (Game Performance Assessment Instrument). Were used videos of two championship games in minibasketbale girls from which video editing gaming activities of an individual evaluated the teachers and students of physical education. The data we analyzed, evaluated, and achieved results in the form of tables and graphs.

Key words: basketbal, individual game performance, assessment, tactics, techniques, system of categories, GPAI.

I agree the thesis paper to be lent within the library servise.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně pod vedením Karla Hůlky, uvedl jsem všechny použité literární a odborné zdroje a dodržel zásady vědecké etiky.

V Olomouci dne 7. září 2012

.....

Děkuji panu Karlu Hůlkovi za velmi užitečnou pomoc, spolupráci a rady, které mi poskytl při této bakalářské práci.

OBSAH

1 ÚVOD	8
2 PŘEHLED POZNATKŮ	9
2.1 Herní činnosti jednotlivce	9
2.1.1 Útočné činnosti jednotlivce	10
2.1.2 Obranné činnosti jednotlivce	11
2.2 Herní kombinace	12
2.2.1 Útočné kombinace	13
2.2.2 Obranné kombinace	13
2.3 Herní výkon	13
2.4 Pozorování jako metoda hodnocení herního výkonu	14
2.4.1 Hluchého metoda	15
2.4.2 Il'jaška	16
2.4.3 Stéblová metoda	17
2.4.4 Válkové metoda	18
2.4.5 Manleyho metoda	19
2.4.6 Kateriální systém hodnocení herního výkonu metodou GPAI	20
3 CÍLE	21
3.1 Cíle práce	22
3.2 Dílčí cíle	22
3.3 Úkoly práce	22
4 METODIKA	23
4.1 Výzkumný soubor	23
4.2 Postup při sběru dat	23
4.3 Metody sběru dat	24
4.3.1 Analýza dat	24
4.3.2 Metoda pozorování	24
4.3.3 Metoda GPAI	25
5 VÝSLEDKY A DISKUZE	26
5.1. Střelba z místa	26
5.2 Střelba v pohybu - dvojtakt	28
5.3 Přihrávání	31
5.4 Hra 1 na 1 - krytí hráče s míčem	33

6 ZÁVĚR.....	36
7 SOUHRN	37
8 SUMMARY	38
9 REFERENČNÍ SEZNAM.....	39
10 PŘÍLOHY.....	41

1 ÚVOD

Basketbal je kolektivní sport velice náročný nejen na fyzickou kondici, psychiku, ale také po taktické stránce. Rozmanitost činností, kombinací a systémů kladou vysoké nároky na vědomosti hráčů s důrazem na rychlost reakce a nejjednodušší a optimální řešení dané situace.

Každé družstvo se snaží mít ve svých řadách, co nejvíce kvalitních hráčů, kteří jsou dobří jak v obraně, tak v útoku. Existuje řada metod pro hodnocení individuálního herního výkonu, které jsou určeny spíše pro dospělé či dorostenecké kategorie. Trenéři mládeže, také potřebují diagnostikovat herní výkon v basketbale.

Naším cílem bylo vytvořit manuál pro hodnocení individuálního výkonu a následně ověřit jeho validitu.

Tato práce je rozdělena na dvě části. V první část je zaměřena na teoretický rozbor herních činností jednotlivce a metody pro hodnocení herního výkonu. Ve druhé části je vytvořen kategoriální systém pro hodnocení GPAI herního výkonu hráčů v utkání v basketbale (minibasketbale).

Vytvořený manuál by měla sloužit převážně pro trenéry minibasketbalu a učitele tělesné výchovy.

2 PŘEHLED POZNATKŮ

2.1 Herní činnosti jednotlivce

„HČJ jsou druhem sportovních činností, které mají současně kompetitivní i kooperační charakter. Jako každá jiná činnost mají i herní činnosti jednotlivce tři základní složky: cíl, motiv a způsob realizace. Řeší se jimi střetnutí mezi dvěma soupeři, tj. situace, které se v basketbalové terminologii označují jako jeden proti jednomu“ (Dobrý, Velenský, 1980, 31).

Cílem HČJ je tedy překonat soupeře, získat nad ním určitou výhodu. Pokud hráč vyřeší střetnutí se soupeřem ve svůj prospěch (uvolní se pro míč, zabráni soupeři ve střelbě atd.), splní kooperační roli a přispívá tím k dosažení společného cíle družstva. Motiv vyplývá ze samotného charakteru sportovních herních podmínek, která jsou chtěná a dobrovolná. „Zjevnou stránku herních činností jednotlivce, tj. způsob realizace, tvoří cílesměrné soustavy pohybů. Je pro ně charakteristické neustálé spojení s vnímáním, s interpretací dané herní situace na úrovni odpovídajících herních úkolů a s rozhodováním“ (Dobrý, Velenský, 1980, 31).

U každé herní činnosti jednotlivce můžeme vyčlenit jak technickou tak taktickou stránku. Technickou stránkou rozumíme způsob provedení herní činnosti, taktická stránka představuje psychické procesy spojené s výběrem řešení a taktické úlohy v herním boji.

HJČ dělíme:

- Útočné činnosti jednotlivce
- Obranné činnosti jednotlivce

2.1.1 Útočné činnosti jednotlivce

Podle Velenského a Dobrého (1980) k útočným činnostem patří:

- uvolňování bez míče
- uvolňování s míčem na místě
- uvolňování s míčem v pohybu
- přihrávání
- střelba
- doskakování
- clonění

Uvolňování bez míče je herní činnost jednotlivce, jejímž cílem je získat výhodné postavení pro chycení míče, který přihrává spoluhráč. Součástí uvolnění je i poutat pozornost soupeře a uvolňovat, tak prostor pro spoluhráče. Za důležitý situační faktor považujeme vztah mezi postavením hráče bez míče a hráče s míčem vzhledem ke koncové čáře útočné poloviny, činnost přihrávajícího spoluhráče a postavení protihráčů a spoluhráčů (Karger, Velenský, 1999).

Uvolňování s míčem na místě je herní činnost, jejímž cílem je získat výhodnější postavení pro následující činnost s míčem, tedy pro přihrávku, únik s driblinkem nebo pro střelbu. K základní technice uvolnění patří postoj a jeho následné změny pohyby s míčem, obrátky a klamné pohyby různých částí těla. (Dobrá, Velenský, 1980).

Uvolňování s míčem v pohybu (driblink) je pohyb hráče s míčem, při kterém si získává, lepší postavení pro následující přihrávku nebo střelbu. Míč musí být při driblinku v dotyku s hřištěm. Driblink je ukončen v okamžiku, kdy se hráč dotkne míče oběma rukama. Základem techniky je zahájení úniku s míčem v pohybu nebo z místa, pak se jedná o únik otevřený nebo zavřený. Následuje úder míčem pravou, levou rukou, se změnou ruky před tělem za tělem. Za základní situační faktory považujeme vzdálenost mezi hráčem s míčem a soupeřem vzhledem k prostorům hřiště (Andrle, 1977).

Přihrávání je herní činnost jednotlivce, při níž hráč hází, odbíjí, kutálí nebo podává, tak aby jej spoluhráč chytil. Kritériem úspěšné přihrávky je její zpracovatelnost, která je podmíněna včasností a přesností. Přesná přihrávka je přihrávka, do které nezasáhne soupeř. Zodpovědnost za úspěšnost přihrávky má přihrávající hráč, který se rozhodne o způsobu provedení přihrávky. Musí brát v úvahu postavení a postoj svůj i spoluhráče, jemuž je přihrávka směřována, ale i postavení ostatních hráčů na hřišti a celou herní situaci.

Střelba je nejdůležitější činností v basketbale, protože o výsledku utkání rozhoduje úspěšná či neúspěšná střelba. Cílem střelby je vhodit nebo odbít míč do koše. Přesnost, tedy úspěšnost střelby je podmíněna technikou hodů hráče. „ Každý způsob střelby je projevem konkrétní složité dispoziční struktury a navenek se projevuje jako způsobilost ke střelbě. Je tvořena souhrnem dílčích dovedností a schopností různého typu, které jsou jednak konstantní a jednak proměnlivé“ (Dobrý, Velenský, 1980, 64).

Doskakování je herní činnost jednotlivce, jejímž cílem je získat lepší postavení, tedy mezi hráčem a košem. Pokud hráč doskočí odražený míč, který na koš střelil buď sám, nebo některý ze spoluhráčů jedná se o doskok útočný, pokud střílel soupeř pak doskok obranný.

Clonění je útočná herní činnost jednotlivce, jejímž cílem je zaujmout vhodné postavení a zadržet tak soupeře ve vykonání jeho obranných činností, vše musí být provedeno v souladu s pravidly. Jedná se o činnost, na které je založena většina útočných kombinací.

2.1.2 Obranné činnosti jednotlivce

Každý obranný systém je závislý na obranných činnostech jednotlivce. Cílem obranných činností jednotlivce (OČJ) je zabránit soupeřovi dát koš, získat míč do vlastního držení. (Seaone, 2010)

Podle Velenského a Dobrého (1980) k obranným činnostem patří:

- krytí hráče bez míče
- krytí hráče s míčem
- krytí hráče po střelbě a stahování míčů v obraně
- činnost jednotlivce při přesile útočníků

Krytí hráče bez míče je obranná činnost jednotlivce, při které se hráč snaží zabránit soupeři se uvolnit pro míč. Obránce se snaží udržet výhodné postavení mezi hráčem a košem, aby toto postavení udržel, musí pozorovat svého soupeře a celou situaci a snažit se předvídat její vývoj.

Krytí hráče s míčem je obranná činnost s cílem zabránit přihrávce a střelbě soupeře. Krytí hráče je co netěsnější. Obránce se snaží donutit hráče, aby vedl míč určitý směr. Vše závisí na koncepci obrany celého družstva (Dobry, 1980).

Krytí hráč po střelbě a stahování míče při této činnosti se hráč snaží získat odražený míč po neúspěšné střele soupeře. Tuto činnost musí ovládat všichni hráče nejen podkošovní, je základem každého obranného systému, ale také umožňuje zahájení rychlého protiútoky. (Rehák, 1979)

Obranná činnost jednotlivce při přesile útočníků, tato situace nastává při návratu na zadní polovinu hřiště, cílem obránce je zabránit soupeři vystřelit na koš na po co nejdelší dobu. Převážně se jedná o situaci jeden obránce na dva nebo tři útočníky (Dobry & Velenský, 1980).

2.2 Herní kombinace

Herní kombinace (HK) chápeme jako cílesměrné jednání dvojic nebo až pětice hráčů při řešení herních úkolů. Každá HK má různé varianty, jak v začátku, tak i při realizaci a samotném průběhu. Varianty jsou mezi sebou spojené je potřeba si osvojit aspoň dvě varianty. (Dobry & Velenský, 1980).

Herní kombinace dělíme na -:

- útočné kombinace
- obranné kombinace

2.2.1 Útočné kombinace

Podle Velenského (1976) rozdělujeme útočné kombinace na -:

- kombinace založené na akci „hod' a běž“
- kombinace založené na clonění (hráče s míčem, hráče bez míče)
- kombinace založené na početní převaze útočníků
- kombinace založené na využití některých herních činností jednotlivce (úniku driblinkem, úniku bez míče, přihrávky)

2.2.2 Obranné kombinace

Obranné kombinace dělíme:

- kombinace založené na proklouzávání
- kombinace založené na přebírání
- kombinace při zesíleném krytí
- kombinace při početní převaze (Dobry & Velenský, 1980).

2.3 Herní výkon

Sportovní výkon označujeme specifickým termínem herní výkon (HK), jsou tak označeny zvláštnosti výkonu, které jsou charakteristické pro sportovní hry. Zařazujeme sem proměnlivost podmínek, rozdělení úkolů v rámci družstva, nestabilita výkonu, obtížná srovnatelnost kolektivních a individuálních výkonů atd. (Hrdličková, 2003).

„Basketbalový výkon můžeme chápat jako individuální a skupinové jednání hráčů v utkání, které je vyjádřeno mírou splnění herních úkolů. Rozlišujeme individuální a týmový herní výkon“ (Velenský, 1987, 13). Cílem hry je dosažení více bodů jak soupeř, v rámci povolených pravidel. Přestože basketbal je kolektivní sport, kde je důležitá stránka taktické vyspělosti týmu, vzájemná souhra hráčů prostřednictvím herních kombinací, systémů, pro úspěšné zvládnutí je těchto činností je úroveň individuálních výkonů jednotlivých hráčů.

Herní výkon dělíme:

- individuální herní výkon
- týmový herní výkon

Individuální herní výkon (IHV) „ je systémem jednotlivých výkonů ve všech herních dovednostech, realizovaných ve specifických podmínkách utkání a jejich vzájemných vazeb a tvoří zároveň subsystém v systému týmového herního výkonu a tím i v systému sportovního tréninku. Individuálním herním výkonem tedy rozumíme kvalitu a kvantitu hráčem uskutečněného jednání v průběhu utkání spolu s vlivem tohoto jednání spoluhráčů a také protihráčů“ (Dovadil, 2002,36).

Složky IHV označujeme jako herní dovednosti, pohybové schopnosti, somatické charakteristiky a psychické procesy (Nykodým, 2006).

„Týmový herní výkon basketbalového družstva je výkon sociální skupiny zvláštního druhu, založený na sportovních výkonech hráčů, podléhajících vzájemnému regulačnímu působení. Podléhá sociálně psychologickým a speciálně herním zákonitostem. Konečným vyjádřením výkonu družstva je výsledek dosažený v utkání proti konkrétnímu soupeři“ (Dobrý & Velenský, 1971, 162).

2.4 Pozorování jako metoda hodnocení herního výkonu

Hodnotit hráče v utkání můžeme podle určitých ukazatelů. Jsou to například: počet bodů, poměr mezi úspěšnými a neúspěšnými trestnými hody, útočné a obranné doskoky, zisky, ztráty, asistence – přihrávky spoluhráčům, které vedou k úspěšnému zakončení. Tyto údaje jsou povinné zaznamenávat v tkáních našich nejvyšších soutěží (Velenský, 1987).

Existuje řada metod pro hodnocení herního výkonu hráče, základem všech těchto metod je sledování kritických případů, pozitivních a negativních herních činností. Hodnotou hráčského výkonu je rozdíl součtu negativních a pozitivních případů.

Šafaříková (1988) považuje pozorování jako záměrnou činnost výzkumníka (trenéra, učitele), kterou lze definovat jako zvláštní druh selektivního, kontextuálního a kontrolovatelného smyslového vnímání, zejména chování osob a jevů.

Dovolují trénovaným osobám pozorovat, zaznamenávat a analyzovat interakce s jistotou, že další pozorovatel stejného jevu, zaznamená stejným způsobem (Darst, Zakrajsek & Mancini 1989; Salvia & Ysseldyke, 1995).

Ve sportovních hrách slouží k popisu hráče v utkání, tréninkovém procesu, techniky, dovednosti a k systémovým analýzám individuálního a herního výkonu (Stallings & Mohlman, 1988; Süß, 2005). Vědecké se dělí na (Salvia, et al., 1995; Šafaříková, 1988):

- kvalitativní a kvantitativní,
- přímé a zprostředkované (např. videozáznam),
- prosté a experimentální,
- adresné a hromadné neadresné.

2.4.1 Hluchého metoda

Metoda podle Hluchého (1965) je založena na principu, kdy každý kritický případ je ohodnocen kladnou (+) nebo zápornou (-) hodnotou rovnajících se jednomu bodu.

Hodnotíme:

- dobrá / špatná přihrávka
- úspěšná / neúspěšná střela (z pod koše, střední vzdálenost, z š-bodové vzdálenosti)
- úspěšné / neúspěšné trestné hody
- obranné / útočné doskoky
- zisky / ztráty v poli
- ztráty míče po technickém přestupku – kroky, 3 vteřiny
- fauly vlastní od soupeře

Hodnotíme, také na základě vlastního pozorování – hodnota od 15 do -15. Trenér se při hodnocení zaměřuje na- :

- plnění taktických úkolů
- aktivitu na útočné a obranné polovině
- kolektivní pojetí
- odraz morálních vlastností jednotlivce na své spoluhráče

Výslední číslo dostaneme odečtením kladných a záporných kritických případů a přičtením kladné nebo záporné hodnoty, která vzniká na základě vlastního hodnocení.

2.4.2 Il'jaška

Metoda klade důraz na obranné zásahy, cílem je prokázat, že obranná hra je základem hry. Il'jaška (1979) ve svém modelu, hodnotí 11 kritických případů – 8 pozitivních a 3 negativní. Poměr útočných (Ú) a obranných (O) zásahů je téměř vyrovnaný 6:5. Výsledek hráčského výkonu je rozdíl mezi pozitivními a negativních kritických případů.

Pozitivní kritické případy : body

- získání míče (O) 2 - 3
- úspěšná střelba (Ú) 2
- obranný doskok (O) 2
- útočný doskok (Ú) 2
- úspěšný TH (Ú) 2
- zastavení protiútoků soupeře (O) 2
- získání míče po rozkoku, když měl míč soupeř (O) 2
- blokováná střelba (O) 2

Negativní kritické případy : body

- nepřesná střelba (Ú) -1
- neúspěšný TH (Ú) -1
- ztráta míče (Ú) -1

2.4.3 Stéblová metoda

Metoda hodnotí pomocí koeficientu všeobecné aktivity hráče v zápase, sleduje 8 kritických případů – 5 pozitivních a 3 negativní. Poměr mezi kritickými případy je 6:2 (útočné (Ú) : obranné (O)).

Pozitivní kritické případy:

- počet bodů (Ú) (J)
- asistence (Ú) (R)
- získané míče (O) (A)
- útočný doskok (Ú) (P)
- obranný doskok (O) (B)

Negativní kritické případy:

- počet osobních chyb, po kterých soupeř dosáhl minimálně jeden trestný hod (Ú) (K)
- ztracené míče po driblinku nebo po přihrávce (Ú) (T)
- další ztracené míče (Ú) (C)

Vzorec pro výpočet celkové aktivity:

$$E = [(J + R + 1,5A + 1,5P + 1,2B) - (1,5K + 1,2T + C)] / t$$

Kde:

E - koeficient všeobecné aktivity

J - počet bodů

R - počet přihrávek, vedoucí k úspěšné střelbě

A - útočné doskoky

P – získané míče

B – obranné doskoky

K – počet ztrát míče při přihrávce nebo při driblinku

T – další ztráty

C – počet osobních chyb

t – odehrané minuty

2.4.4 Válkové metoda

Válková (1974) stanovila 11 položek kritických případů – 7 pozitivních a 4 negativní.

Pozitivní kritické případy:

- střelba (Ú)
- trestné hody (Ú)
- soupeřova osobní chyba (Ú)
- získaný míč po střelbě v útoku – útočný doskok (Ú)
- získaný míč po střelbě v obraně – obranný doskok (O)
- asistence (Ú)
- kladný zásah – získání míče pod kontrolou

Negativní kritické případy:

- chybná přihrávka (Ú)
- osobní chyba (O)
- body soupeře za osobní chybu (O)
- záporný zásah znamenající ztrátu míče

Válková sestavila indexy ukazatelů:

- Di – doskakování
- Zi – ztracené míče
- Ki – získané míče
- Pi – fauly
- Si – střelba
- THi – trestné hody

Výsledek úspěšnosti se počítá z frekvence kladných a záporných zásahů:

Frekvence kladných zásahů :   poz. = Si + THi +Di +Ki

Frekvence záporných zásahů :   neg. = Zi + Pi

Všeobecná efektivita hráče :   E = poz. – neg.

2.4.5 Manleyho metoda

Manley (in Tománek, 2002) tvrdí, že tato metoda je jedna z částí používaná v NBA pro určení tzv. MVP (most valuable player = nejužitečnější hráč), produkční hodnota výkonu PHV, vypočítá se na základě kritických případů :

$$PHV = (DC + Z - Zz - NSP) *a + AS*b - NTH*c + BS + PB$$

Kde:

DC – počet doskoků celkem (útočných a obranných)

Z – počet získaných míčů

Zz – počet ztracených míčů

NPS – počet neúspěšných střeleckých pokusů při střelbě ze hry

AS – počet asistencí

NTH – počet neúspěšných trestných hodech

BS – počet bloků

PB – počet bodů

a, b, c – koeficienty, jsou různé a vypočítají se z předcházející sezony

Mezi pozitivní kritické případy spadají vstřelený bod, obranné a útočné doskoky, asistence, získaný míč a blokováná střela. Za negativní jsou považovány ztracený míč, neúspěšné trestné hody, neúspěšný střelecký pokus. Každý případ je hodnocen 1 bodem. Jako jediný nezahrnul do své metody fauly, protože podle Manleyho faul není vždy negativním faktorem.

2.4.6 Kategoriální systém hodnocení herního výkonu metodou GPAI

Systém pro hodnocení herní výkonnosti – GPAI – the game performance assessment instrument. Jedná se o multidimenzionální systém, který informuje o taktických a technických schopnostech a dovednostech při řešení kritických herních činnostech (Oslin, Mitchell, & Griffin, 1998).

GPAI poskytuje analýzu složek herního výkonu – schopnost rozhodování, dovednost provedení, aj. nebo celkového výkonu - indexu zapojení hráče do hry, tedy celkový index herního výkonu.

Metoda kategoriálního systému hodnocení GPAI byla vyzkoušena ve studiích Griffin, Mitchell, & Oslin (1997) ve třech kategoriích:

- Invazivní (fotbal a basketbal)
- síťové (volejbal)
- Pálkovací (tenis)

Výsledky byly pořízeny prostřednictvím tří samostatných studií, které prováděli odborníci na tělesnou výchovu a ukazují, že hodnocení metodou GPAI jsou pro posuzování herního výkonu spolehlivá.

Hodnoticí procedura GPAI

Obsahuje 7 základních komponent, které se snaží postihnout kvalitu herního výkonu. Tyto komponenty jsou popsány v následující tabulce.

Tabulka 1. Hodnoticí:

Komponenty	Jejich definice
Základ (CB)	Správný a včasný návrat do obrany
Sladění	Míra zvládnutí přechodových fází hry
Rozhodování se	Včasné a správné rozhodování o tom, co dělat s míčem - hráč je schopen volit mezi vnikem, střelbou nebo přihrávkou lépe postavenému spoluhráči na základě postavení hráčů na hřišti.
Provedení dovedností	Účinné provedení herních činností
Podpora	Uvolnění bez míče - pohyb hráče do vhodných pozic pro přijetí míče
Krytí	Krytí hráče s míčem
Hlídní	Krytí hráče bez míče

Počítání výsledné proměnné

Co získáme	Jak spočítáme
Zapojení do hry	(všechny vhodné odpovědi)+ (počet účinných herních činností)+ (počet neúčinných herních činností)+(počet neúspěšných rozhodnutí)
Index rozhodování (DMI)	(počet úspěšných rozhodnutí)/ (počet neúspěšných rozhodnutí)
Index herních činností (SEI)	(počet účinných herních činností)/ (počet neúčinných herních činností)
Index podpory (SI)	(počet účinných uvolnění bez míče)/ (počet neúčinných uvolnění bez míče)
Herní výkon (GP)	(DMI+SEI+SI)/3

3 CÍLE

3.1 Cíle práce

Cílem bakalářské práce byla aplikace metody herního výkonu GPAI na basketbal (minibasketbal).

3.2 Dílčí cíle

1. Aplikace metody hodnocení herního výkonu GPAI na basketbal.
2. Návrh pokynů (manuálu) pro praktické využití kategoriálního systému GPAI v basketbalové praxi (Příloha 1.)
3. Ověření validity kategoriálního systému hodnocení herního výkonu v basketbale.

3.3 Úkoly práce

- Prostudovat odbornou literaturu dané problematiky
- Pořídit videozáznamy
- Sestavit manuál pro hodnocení herního výkonu v basketbale podle GPAI
- Vytvořit záznamový arch
- Analyzovat získané výsledky
- Interpretovat získané výsledky

4 METODIKA

4.1 Výzkumný soubor

Jako „objekty pozorování“ byly využity hráčky z týmů TJ OP Prostějov, Frisko Sika Brno, Sokol Hradec Králové a BK Studánka Pardubice. Hráčky a trenéři byli s výzkumem seznámeni a souhlasili s použitím videozáznamů.

Hodnotili studenti a učitelé tělesné výchovy. Celkový počet hodnotitelů byl deset. Zastoupení pohlaví bylo pět mužů a pět žen.

4.2 Postup při sběru dat

Videozáznamy byly pořízeny ze dvou utkání v basketbale. První utkání bylo sehráno ve dne 30. 4. 2012 v Hradci Královém mezi týmy Studánka Pardubice a Sokol Hradec Králové. Jednalo se o finálový zápas na Mistrovství republiky v minibasketbale. Druhé utkání bylo pořízeno z turnaje mistrovství republiky kategorie U13 v Prostějově. Zápas mezi TJ OP Prostějov a Frisko sika Brna. Obě utkání jsou dostupné na internetovém serveru tvcom.cz.

Po zhlédnutí těchto utkání byly vybrány potřebné HČJ. Pomocí Windows Movie Maker, byla vytvořena videa. Pro každou herní činnost bylo vytvořeno celkem pět videí, výjimka střelba v pohybu, kdy byly pouze 4 videa, vždy jedno video, které ukazovalo podle nás jednoznačně - správné provedení a jedno špatné provedení herní činnosti jednotlivce.

Tvorba manuálu probíhalo:

1. Obecné seznámení s kategoriálním systémem GPAI (viz. Kapitola 2.4.6)
2. Nastudování technické a taktické složky herního výkonu
3. Na základě expertního hodnocení herního výkonu jsme vytvořili kategoriální systém hodnocení herního výkonu v basketbale

Pro hodnocení validity měření bylo osloveno deset studentů a učitelů tělesné výchovy. Před hodnocením videí byli „hodnotitelé“ seznámeni s výzkumem a souhlasili. Následovalo seznámení s vytvořeným manuálem kategoriálního systému (viz. příloha 1). Byly puštěny videa, na kterých se hodnotila taktická a technická složka herního výkonu jednotlivce, jež jsou vztaženy na činnosti: přihrávání, střelba, střelba v pohybu - dvojtakt a hra 1 na 1.

4.3 Metody sběru dat

4.3.1 Analýza dat

Při zpracování této bakalářské práce bylo v první řadě důležité pořízení odborné literatury, která se vztahovala k tématu práce. Jedná se o knihy se zaměřením na basketbal. Převážně se jedná o českou literaturu. Knihy jsou staršího vydání, novější publikace čerpají právě z těchto starších. Cizojazyčná literatura byla španělská a anglická.

Hlavní metoda byla využita analýza dokumentu. Dokument podle Janouška (1986) je předmět vytvořený speciálně pro zachování a přenos informací. Dokumenty dělíme na písemné (knihy, časopisy aj.), obrazové (filmové a fotografické), číselné a fonetické. Dělení je obtížné, protože některé dokumenty obsahují prvky ze všech skupin. Pro tuto náročnost dělení existuje další dělení, a to na primární (přímé údaje) a sekundární (tyto dokumenty se opírají o nějakou prvotní informaci)

4.3.2 Metoda pozorování

V této práci byla využita metoda zprostředkovaného (nepřímého) pozorování videozáznamů. Je to proces poznávání a zaznamenávání smyslově vnímatelných skutečností. Pozorování je sledování činností lidí, záznam (registrace nebo popis) této činnosti. Zprostředkované nepřímé pozorování vyžaduje pozorovatele, který má značnou sumu vědomostí a teoretický základ (Skalková, 1983). Jedná se o metodu, kdy nesledujeme originální objekt, ale pouze jeho audiovizuální záznam.

Jedná se o pozorování:

- Kvalitativní
- Zprostředkované
- Evidované
- Prosté
- Adresné

4.3.3 Metoda GPAI

Obecná forma metody GPAI pro všechny sportovní hry je popsána v kapitole 2.4.6. Aplikace pro basketbal je ve formě manuálu v Příloze 1. Hodnocení komponent se provádělo binárním hodnocením

- Úspěšný (1)
- Neúspěšný (0)

K analýze videí a zpracování dat byla použita tužka a papír formátu A4, kde byla předem připravená tabulka (obrázek 1.). Pokud bylo potřeba, videa byla puštěna vícekrát. Po zhlédnutí a ohodnocení videí probíhala diskuze s hodnotiteli, kdy se snažili vysvětlit důvody svého rozhodnutí. Po vyhodnocení výsledků, diskuze s experty.

Přihrávání	Technika	Taktika
Video I.		
Video II.		
Video III.		
Video IV.		
Video V.		

Obrázek 1. Ukázka tabulky pro zápis výsledků

5 VÝSLEDKY A DISKUZE

V této části práce jsou uvedeny výsledky úspěšnosti vytvořeného manuálu kategoriálního systému pro hodnocení individuálního herního výkonu.

5.1. Střelba z místa

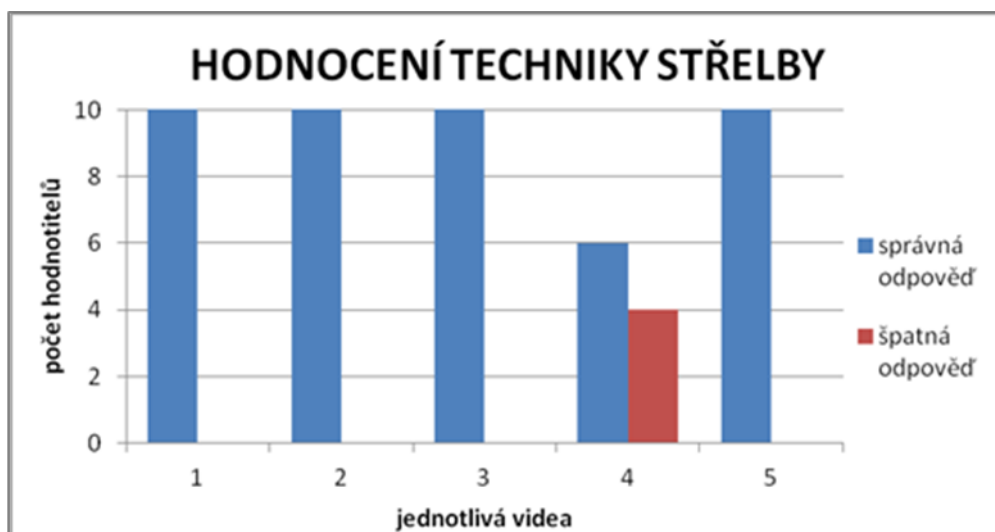
Tabulka 1. uvádí výsledky hodnocení technického provedení střelby. Na dvou videích z pěti byla ukázka technicky správně provedené střelby. Tato videa byla rozpoznána bez problémů. Na třech videích byla technicky špatně provedená střelba. Video číslo IV. byla střelba, která nebyla jednoznačně technicky špatná. Nejvíce rozdílného hodnocení nastalo právě u tohoto videa, kdy hodnotitelé, kteří se přiklonili k hodnocení - úspěšné (1) odpovídali, že část technického provedení byla v pořádku, pro správné držení míče a závěrečné sklopení zápěstí. Pro hodnocení – neúspěšná (0) se přikláněli hodnotitelé především pro nestabilní postoj, málo pokrčené nohy, příliš velký záklon hráčky a střela neměla potřebný oblouk. Celkový dojem střelby pak působí rozpačitě.

Tato střela byla ukázka špatné techniky střelby z místa, ukázalo se však že je z manuálu není srozumitelné, že pro technicky úspěšnou střelbu je potřeba návaznost jednotlivých pohybů části těla. Pohyb vychází z „kolen“.

Tabulka 2. Výsledky hodnocení střelby

Střelba	Video I.	Video II.	Video III.	Video IV.	Video V.
expertní hodnocení	1	1	0	0	0
Hodnotitel 1	1	1	0	0	0
2	1	1	0	0	0
3	1	1	0	0	0
4	1	1	0	1	0
5	1	1	0	1	0
6	1	1	0	0	0
7	1	1	0	1	0
8	1	1	0	0	0
9	1	1	0	0	0
10	1	1	0	1	0

Graf 1. Výsledky hodnocení střelby

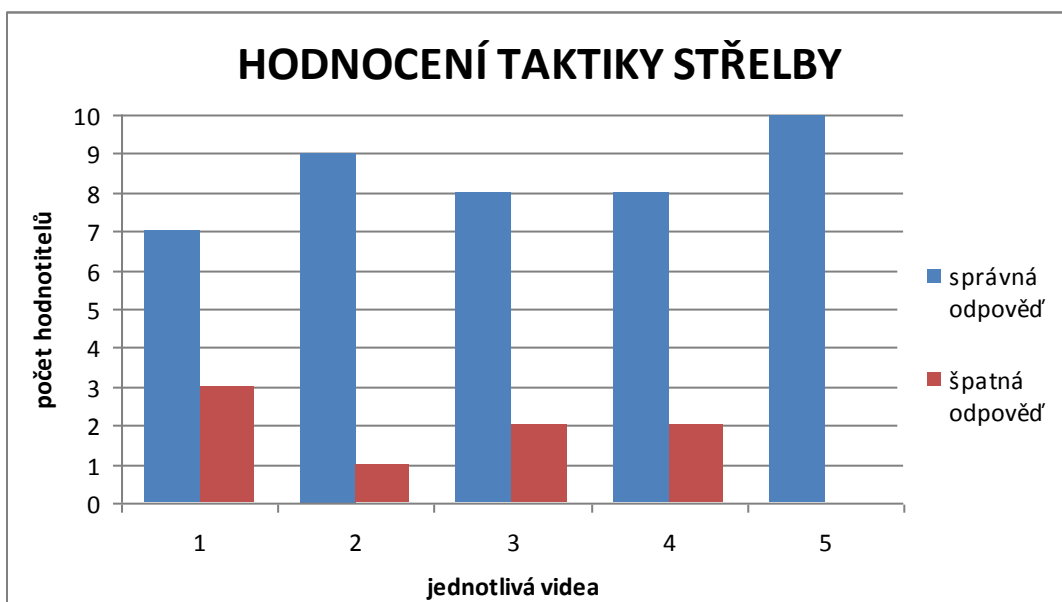

Taktická stránka hodnocení střelby, jak ukazuje tabulka 2, nebyla jednoznačná jako u techniky střelby. Nejzajímavější bylo video I. kdy hráčka střílí přes svého obránce, který ji těsně brání, ale nemá zvednuté ruce. Většina hodnotitelů uvádí, že hráčka střílí z větší vzdálenosti a ihned po přechodu na útočnou polovinu. Hodnotitelé, kteří uvádějí dobře zvolenou střelbu, upozorňují na obránce, jehož ruce jsou nesprávně vedle těla, a proto měla hráčka dostatek prostoru pro střelbu. Tato střelba byla po technické stránce pořádku, což také ovlivnilo některé hodnotitele pro takticky správné provedení. Po následné diskuzi s experty jsme došli k závěru, že je potřeba upřesnit pojem těsně bráněn.

Tabulka 3. Výsledky hodnocení taktického provedení střelby

Střelba	Video I.	Video II.	Video III.	Video IV.	Video V.
Expertní hodnocení	0	1	1	1	0
Hodnotitel 1	1	1	1	1	0
2	0	1	1	1	0
3	0	1	0	1	0
4	0	0	1	0	0
5	1	1	1	1	0
6	0	1	1	1	0
7	1	1	1	1	0
8	0	1	0	1	0
9	0	1	1	0	0
10	0	1	1	1	0

Obrázek 2. Graf hodnocení taktiky střelby

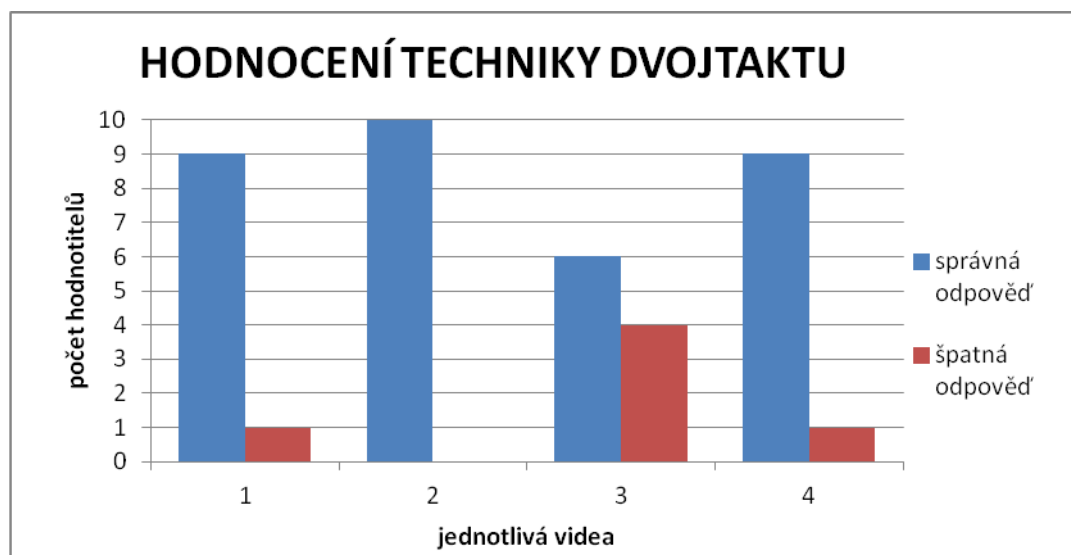
5.2 Střelba v pohybu - dvojtakt

Tabulka 3. znázorňuje výsledky pro hodnocení dvojtaktu. Pouze video I. bylo jediným videem s technicky správně provedeným dvojtaktem. Pouze jediný hodnotitel, toto video ohodnotil neúspěšně (0). Nejvíce problémové bylo video III., kdy čtyři hodnotitelé ohodnotili dvojtakt úspěšně (1). Důvodem spornosti bylo příliš brzké zahájení a hráčka se nedostala dvojtaktem ke koši, proto většina ohodnotila tento dvojtakt jako neúspěšný.

Tabulka 4. Výsledky hodnocení videí dvojtaktu

Dvojtakt	Video I.	Video II.	Video III	Video IV
Naše hodnocení	1	0	0	0
Hodnotitel 1	1	0	1	0
2	1	0	0	0
3	1	0	0	0
4	1	0	0	0
5	1	0	1	0
6	1	0	1	0
7	1	0	0	0
8	1	0	0	0
9	0	0	0	1
10	1	0	1	0

Graf 3. Hodnocení jednotlivých videí dvojtaktu

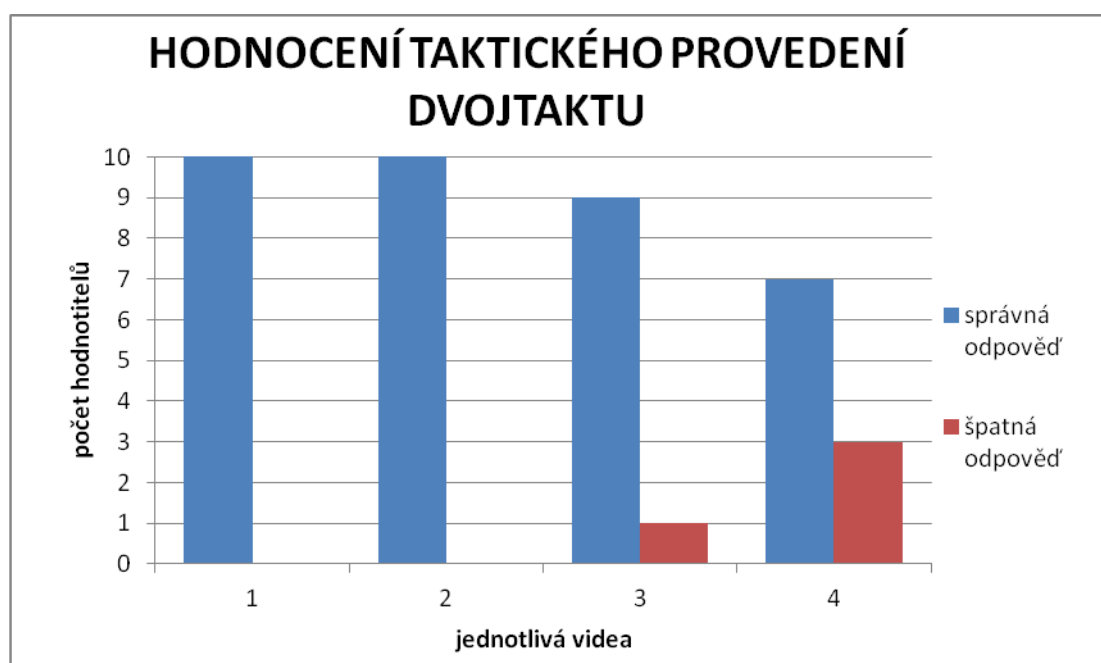

Tabulka 4 znázorňuje výsledky hodnotitelů, taktického provedení dvojtaktu. Hodnotitelé se ve většině případů rozhodli pro úspěšné ohodnocení takticky dvojtaktu. Větší rozdíly v hodnocení byly u videa IV. Hodnotící upozorňovali na zformovanou obranu a nestabilitu postoje hráčky, lepší volbou by byla přihrávka na lépe postavenou spoluhráčku. Z výsledků vyplývá, že nejčastěji využívané zakončení hráčů v minibasketbale dvojtakt při hodnocení se nesetkal s většími potížemi. Dvojtakt byl popsán dostačně.

Tabulka 5. Výsledky hodnocení taktického provedení dvojtaktu

Dvojtakt	Video I.	Video II.	Video III	Video IV
Expertní hodnocení	1	1	1	1
Hodnotitel 1	1	1	1	0
2	1	1	1	0
3	1	1	1	1
4	1	1	1	1
5	1	1	1	1
6	1	1	1	1
7	1	1	1	1
8	1	1	0	0
9	1	1	1	1
10	1	1	1	1

Graf 4. Hodnocení taktiky dvojtaktu

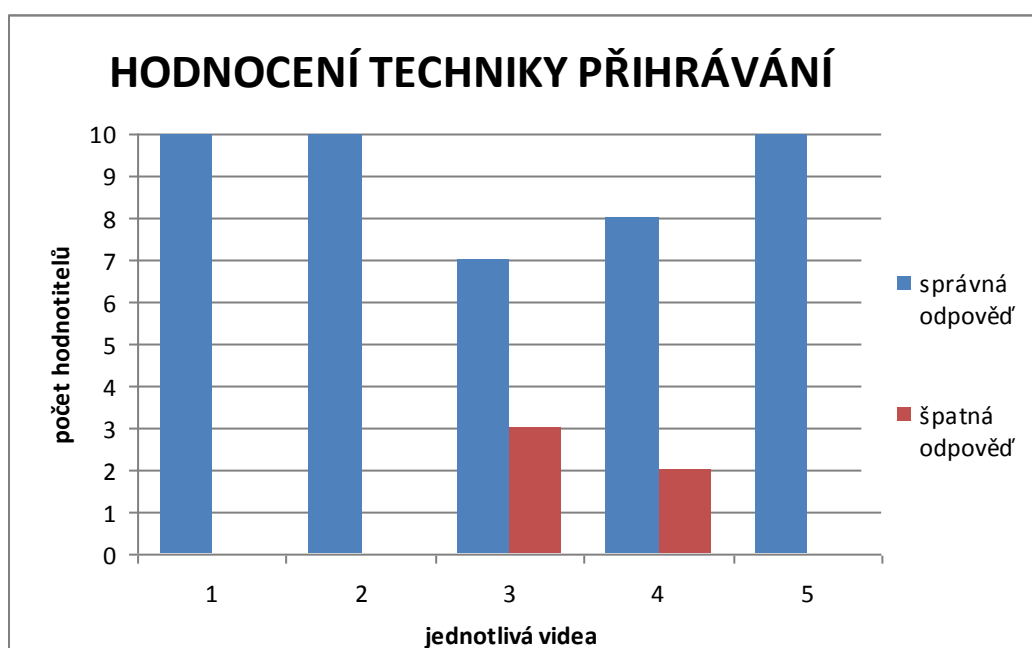
5.3 Přihrávání

V tabulce 5. vidíme výsledky hodnocení přihrávání. Z pěti videí byla dvě videa úspěšná, tedy dobře provedená přihrávka. U těchto videí se na správnosti shodli všichni hodnotitelé. Přihrávání na zbylých třech videích byla provedena technicky špatně, přičemž vždy menší část hodnotitelů je označila za správné. S technikou provedení přihrávky překvapivě nenastal žádný větší problém.

Tabulka 6. Výsledky hodnocení přihrávání

Přihrávání	Video I.	Video II.	Video III.	Video IV.	Video V.
Expertní hodnocení	1	1	0	0	0
Hodnotitel 1	1	1	0	0	0
2	1	1	1	0	0
3	1	1	1	0	0
4	1	1	0	0	0
5	1	1	0	0	0
6	1	1	1	0	0
7	1	1	0	1	0
8	1	1	0	0	0
9	1	1	0	1	0
10	1	1	0	0	0

Graf 5. Hodnocení techniky přihrávání

Tabulka 6 znázorňuje výsledky hodnocení taktického provedení přihrávání. Na pěti videích byly dvě přihrávky po taktické stránce provedeny úspěšně. Hodnotitelé s těmito videi neměli problém a správně je označili za úspěšné. Jednalo se o videa I. a II. Video III., IV a V. byla po taktické stránce provedena špatně. Video III. bylo čtyřikrát označeno jako úspěšné. Hlavní důvod pro toto označení byl, že hráčka měla dobrou myšlenku a přihrávka směřovala na hráčku ve vymezeném prostoru, která byla ve výhodnějším postavení ke koši. Přihrávka, však byla technicky zvládnuta špatně, proto tato přihrávka nebyla spoluhráčkou zachycena. Skončila v hluku hráček, které se nacházely ve vymezeném prostoru.

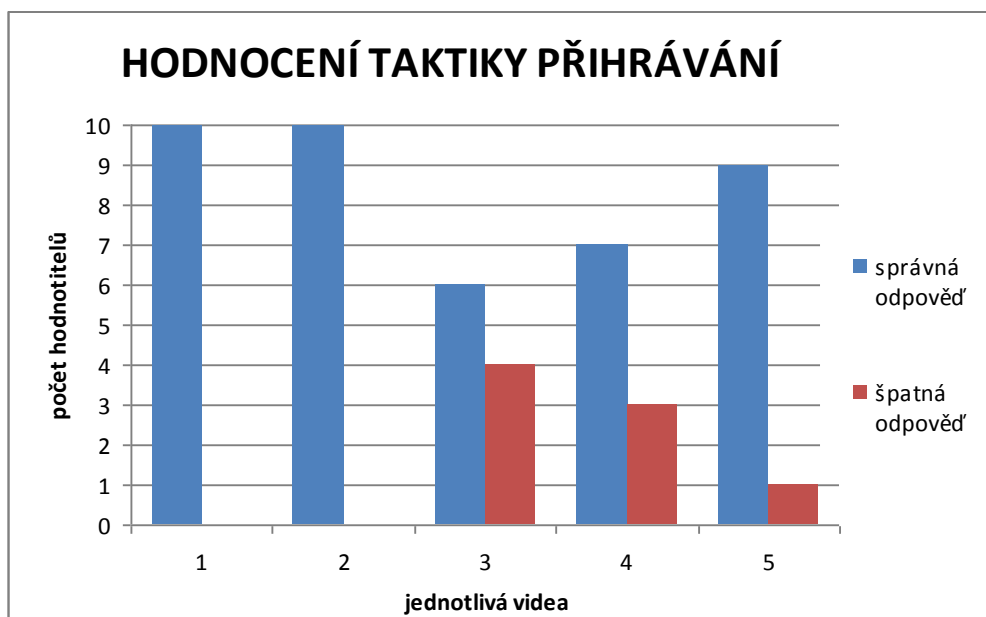
Pro finální přihrávku, přihrávka vedoucí k zakončení, by se mělo v tomto případě jednat o přihrávku o zem. Kdyby byla zvolena přihrávka o zem byla by tato herní situace úspěšná. Také postavení přihrávající hráčky byla špatně zvolena, ideální postavení na trojce 45°. Toto video nás upozornilo, že je potřeba doplnit správné postavení přihrávající hráčky a správně zvolený druh přihrávky. Otázkou je, zda je otázka techniky či taktiky.

Tabulka 7. Výsledky hodnocení takticky provedení přihrávání

Přihrávání	Video I.	Video II.	Video III.	Video IV.	Video V.
Expertní hodnocení	1	1	0	0	0
Hodnotitel 1	1	1	1	0	0
2	1	1	0	0	0
3	1	1	0	1	0
4	1	1	1	0	0
5	1	1	0	0	0
6	1	1	0	1	0
7	1	1	1	0	1
8	1	1	0	0	0
9	1	1	0	0	0
10	1	1	1	1	0

Graf 6. Hodnocení taktiky přihrávání

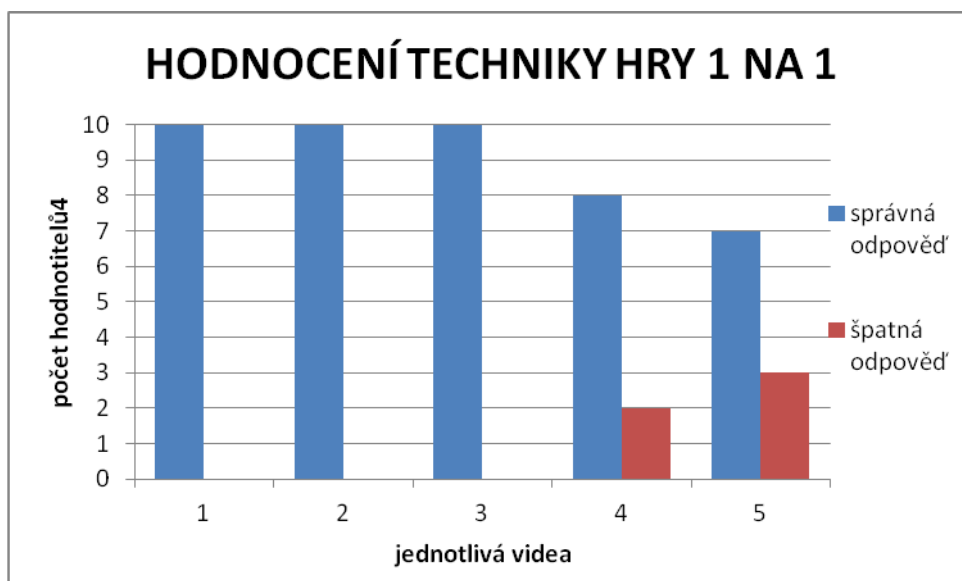
5.4 Hra 1 na 1 - krytí hráče s míčem

V tabulce 7 jsou výsledky hodnocení techniky hry 1na1 (krytí hráče s míčem), na pěti videích. Video I. a II. byly ukázky správné a špatný hry 1 na 1. U těchto videí nenastal v hodnocení žádný problém. Také video III., kde byla opět ukázka neúspěšné hry, byla rozpoznána všemi hodnotiteli. U videa IV. a V. byl rozpor s hodnocením postoje při zahájení obranného pohybu a pozicí rukou.

Tabulka 8. Výsledky hry 1 na 1

1 na 1	Video I.	Video II.	Video III.	Video IV.	Video V.
Naše hodnocení	1	0	0	1	0
Hodnotitel 1	1	0	0	1	0
2	1	0	0	1	0
3	1	0	0	1	1
4	1	0	0	0	0
5	1	0	0	1	0
6	1	0	0	1	1
7	1	0	0	1	0
8	1	0	0	0	0
9	1	0	0	1	1
10	1	0	0	1	0

Graf 7. Hodnocení techniky 1 na 1

Výsledky v tabulce 8 ukazují výsledky pro hodnocení taktického provedení, hry 1 na 1 krytí hráče s míčem. Zde se hodnotitelé nejvíce shodli, všechny situace byly popsány v manuálu a žádná situace nebyla na hraně hodnocení.

U hry 1 na 1 nebyli větší problémy a to z důvodu, že tyto situace u kategorie, které hrají minibasketbal, není takové množství možností jak tuto situaci řešit. Většina situací, byla také jednoznačná.

Tabulka 9. Výsledky taktického provedení 1 na 1

1 na 1	Video I.	Video II.	Video III.	Video IV.	Video V.
Naše hodnocení	1	0	0	1	0
Hodnotitel 1	1	0	0	1	0
2	1	0	0	1	0
3	1	0	0	1	0
4	1	1	0	1	0
5	1	0	0	1	0
6	1	0	0	1	0
7	1	0	0	1	0
8	1	0	0	0	0
9	1	0	0	1	0
10	1	0	0	1	0

Graf 8. Hodnocení taktického provedení hry 1 na 1

6 ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo vytvoření manuálu kategoriálního systému pro hodnocení herního výkonu v minibasetbale.

Námi vytvořený manuál bylo potřeba ověřit. Hodnotili jsme technické a taktické provedení vybraných herních činností jednotlivce. Vybrali jsme činnosti, které jsou základní a stěžejní pro hráče minibasketbalu, jsou tedy nejčastějšími činnostmi v utkáních. Jedná se o střelbu z místa, střelbu v pohybu, přihrávání a krytí hráče s míčem, tedy hru 1 na 1. Dvojtakt byl vybrán z důvodu nejčastějšího způsobu zakončení pro kategorii minibasketbal.

Z výsledků vyplývá, že ve vstupní podobě manuálu nebyly popsány všechny možné situace. Proto jsem na základě výsledků našeho výzkumu doplněno o následující údaje. Jsou uvedeny červeným písmem v příloze 1.

Pro kategorii rozhodování – taktická dovednost:

- Střelba z místa, hodnoceno jako 0 bylo doplněno: Hráč střílí, kdy je těsně bráněn, obránce je ve vzdálenosti, kdy může blokovat střelu.
- Přihrávání hodnoceno jako 1 bylo doplněno: Hráč přihraje do volného prostoru na nabíhajícího spoluhráče, který má svého obránce za sebou.
- Přihrávání hodnoceno jako 0: Přihrávka spoluhráči na krátkou vzdálenost a finální přihrávka není o zem.

Pro kategorii správné provedení HČJ:

- Střelba z místa byla doplněna: Pohyb vychází z kolenou, směrem dolů a následuje výskok a dokončení pohybu propnutím lokte a sklepením zápěstí.
- Střelba z pohybu dvojtakt bylo doplněno: Pomocí dvojtaktu se dostat, co nejbliže ke koši.

Takto doplněný manuál je připraven pro praktické využití. Kategoriální systém pro hodnocení herního výkonu jednotlivce pro hráče minibasketbalu je vhodný pro začínající trenéry, kteří většinou začínají u nejmladších družstev, také je vhodný pro učitele tělesné výchovy.

7 SOUHRN

V této bakalářské práci bylo cílem sestavení a ověření manuálu pro hodnocení herního výkonu v basketbale. Manuál byl sestaven podle zkušenosti, odborné literatury, GPAI a po poradě s dalšími trenéry.

V teoretické části jsme se zaměřili na definici herní činnosti jednotlivce, herního výkonu a různými metodami pro hodnocení herního výkonu v basketbale.

Další část byla věnována metodice. Byly použity videozáznamy ze dvou mistrovských utkání v minibasketbale dívek. Tyto videozáznamy měly ilustrovat vybrané herní činnosti jednotlivce v zápasovém utkání. Hodnotitelé těchto videozáznamů, kteří se na výzkumu podíleli, byli učitelé a studenti tělesné výchovy. Zjištěná data jsme zpracovali, vyhodnotili a dosáhli jsme výsledků ve formě tabulek a grafů. Na základě výsledků získaných od hodnotitelů byla ověřena platnost manuálu.

Vytvořený manuál je tímto připraven k následnému využití k hodnocení herního výkonu jednotlivce v kategorii minibasketbal.

8 SUMMARY

We have aimed on assembling and verify manual for playing individual game performance in basketball. Manual was compiled according to specialized literature, GPAI, experience of other coach.

We have focused on deficiencies of individual game performance and evaluated game performance.

The next part have been devoted methodics. It have been used videorecords from two championship girl's match of basketball. Evaluate of these videorecords were teachers and students physical education. Results were processed, assessed and graf, cart were created. pursuant to results acquired from evaluators validity of manual was verified.

Manual is arranged for utilization and for evaluators individual game performance in minibasketball category.

9 REFERENČNÍ SEZNAM

- Alfonsi, S. (2000). *Manual de baloncesto*. Madrid: Susaeta.
- Dobrý, L., & Velenský, E. (1980). *Košiková (teorie a didaktika)*. Praha: Státní pedagogické nakladatelství.
- Darst, P. W., Zakrajsek, D. B., & Mancini, V. H. (1989). *Analyzing physical education and sport instruction*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Dovadil, J., Choutka, M., Svoboda, B., Hošek, V., Petrič, T., Potměšil, J., Vránová, J., & Bunc, V. (2002). *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia.
- Karger, J., Velenský, E. (1999). *Basketbal*. Praha: Granada.
- Mitchell, S. A., Oslin, J. L., & Griffin, L. L. (2006). *Teaching Sport Concepts and Skills – tactical games approach*. Champaign, IL: Human kinetics.
- Nykodým, J. (2006). *Teorie a didaktika sportovních her*. Brno: MU Brno.
- Rehák, M. (1979). *Basketbal: útok – obrana*. Bratislava: Šport, slovenské tělovýchovné vydavateľstvo.
- Salvia J., & Ysseldyke, J. E. (1995). *Assessment* [6th ed]. Boston: Houghton Mifflin.
- Seasone, A. M. (2010). *Didáctica del baloncesto*. Madrid: Paidotribo.
- Skalková, J. (1983). *Úvod do metodologie a metod pedagogického výzkumu*. Praha: SPN.
- Stallings, J. A., & Mohlman, G. G. (1988). Classroom observation techniques. In J. P. Keeves (Ed.) *Educational research, methodology and measurement: an international handbook*. Oxford: Pergamon press.
- Šafaříková (1988). Diagnostika herního výkonu ve sportovních hrách. In L. Dobrý (Ed.), *Didaktika sportovních her* (pp. 114-141). Praha: Státní pedagogické nakladatelství.

Velenský, E. et al. (1987). *Basketbal*. Praha: Olympia.

Oslin, J. L., Mitchell, S. A., & L. L. Griffin. (1998). The Game Performance Assessment Instrument (GPAI): Development and preliminary validation. *Journal of Teaching in Physical Education*, 17, 231 – 243.

10 PŘÍLOHY

Seznam tabulek a příloh:

Příloha 1 : Kategoriální systém pro hodnocení herního výkonu

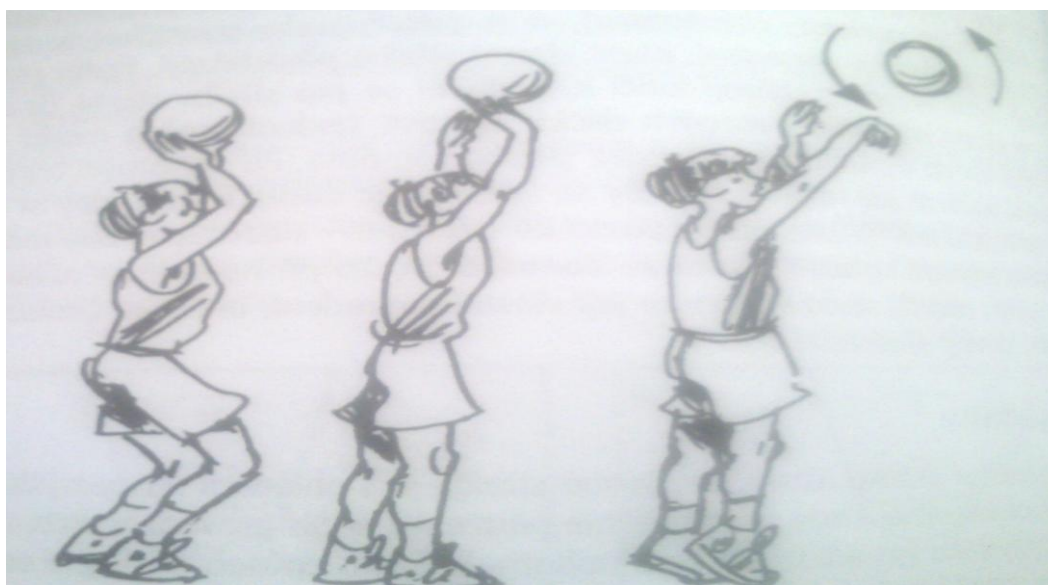
Tabulka 1: Prázdné záznamové archy

Príloha 1. **Kategoriální systém pro hodnocení herních činností jednotlivce**

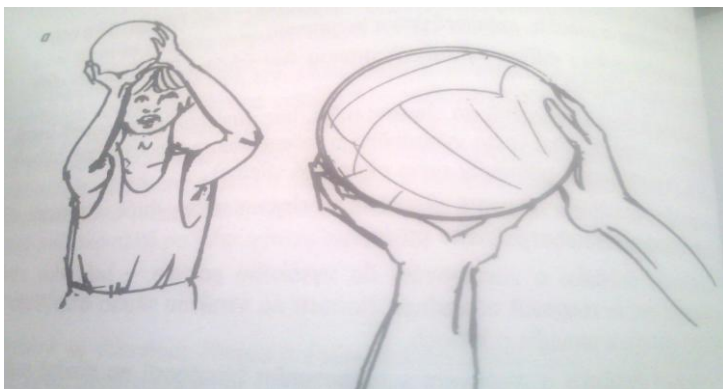
Rozhodování - taktická dovednost
Střelba
Hodnoceno jako 1
Hráč střílí z vymezeného prostoru, když není obsazený obráncem
Hráč střílí z připravené pozice, když není obsazený obráncem
Hráč střílí v časové tísní (konec čtvrtiny, limit 24secund)
Hráč střílí a je při střelbě faulován
Hodnoceno jako 0
Hráč střílí z příliš velké vzdálenosti
Hráč střílí z nepřipravené pozice (nemá míč pod kontrolou, špatné postavení těla)
Hráč střílí, kdy je těsně bráněn, obránce je ve vzdálenosti, kdy může blokovat střelu
Hráč nevystřelí, když je nebráněn
Dvojtakt
Hodnoceno jako 1
Hráč jde sám na koš
Hráč vniká do vymezeného prostoru, kde je obrana rozestoupena
Hodnoceno jako 0
Hráč vniká do vymezeného prostoru, kdy narazí do obránce
Hráč má volnou cestu ke koši a zvolí střelbu z místa
Přihrávání
Hodnoceno jako 1
Hráč přihráje na lépe postaveného spoluhráče vzhledem k soupeři a ke koši
Hráč přihráje na volného spoluhráče
Hráč přihráje do volného prostoru na nabíhajícího spoluhráče, který má svého obránce za sebou
Hodnoceno jako 0
Přihrávka spoluhráči do méně výhodného postavení vzhledem ke koši a k soupeři
Hráč přihráje do volného prostoru, kde není spoluhráč
Hráč přihráje na obsazeného spoluhráče
Hráč špatně načasuje přihrávku na spoluhráče
Hráč přihráje do zázemí
Špatně načasovaná přihrávka (před/ za spoluhráče)
Přihrávka soupeři
Přihrávka spoluhráči na krátkou vzdálenost
Finální přihrávka není o zem
Hra 1 na 1 (krytí hráče s míčem)
Hodnoceno jako 1
Hráč ubrání svého protihráče, donutí ho k porušení pravidel (přihráje do autu, kroky, prorážení, nepředřibljuje na útočnou polovinu do 8 vteřin, přerušovaný driblík)
Nedovolí na hráče přihrávku
Získá míč
Hráč brání těsně

Hodnoceno jako 0
Hráč nedodrží postavení mezi hráčem a košem
Hráč nezašlápne čáru
Hráč při střelbě nezvedne ruce
Hráč po střelbě nevezme hráče na záda

Technicky správné provedení HČJ
Střelby z místa
Postoj:
- široký postoj
- pokrčená kolena
- rovná záda
- hlava vzhůru
Držení míče:
- prsty roztažené, volně kopírují obrys míče
- oběma rukama nad hlavou, dlaň a volně rozevřené prsty odhodové ruky jsou pod míčem, druhá ruka přidržuje míč ze strany, prsty směřují vzhůru.
- pohyb vychází z kolenu, směrem dolů a následuje výskok a dokončení pohybu propnutím lokte a sklepením zápěstí

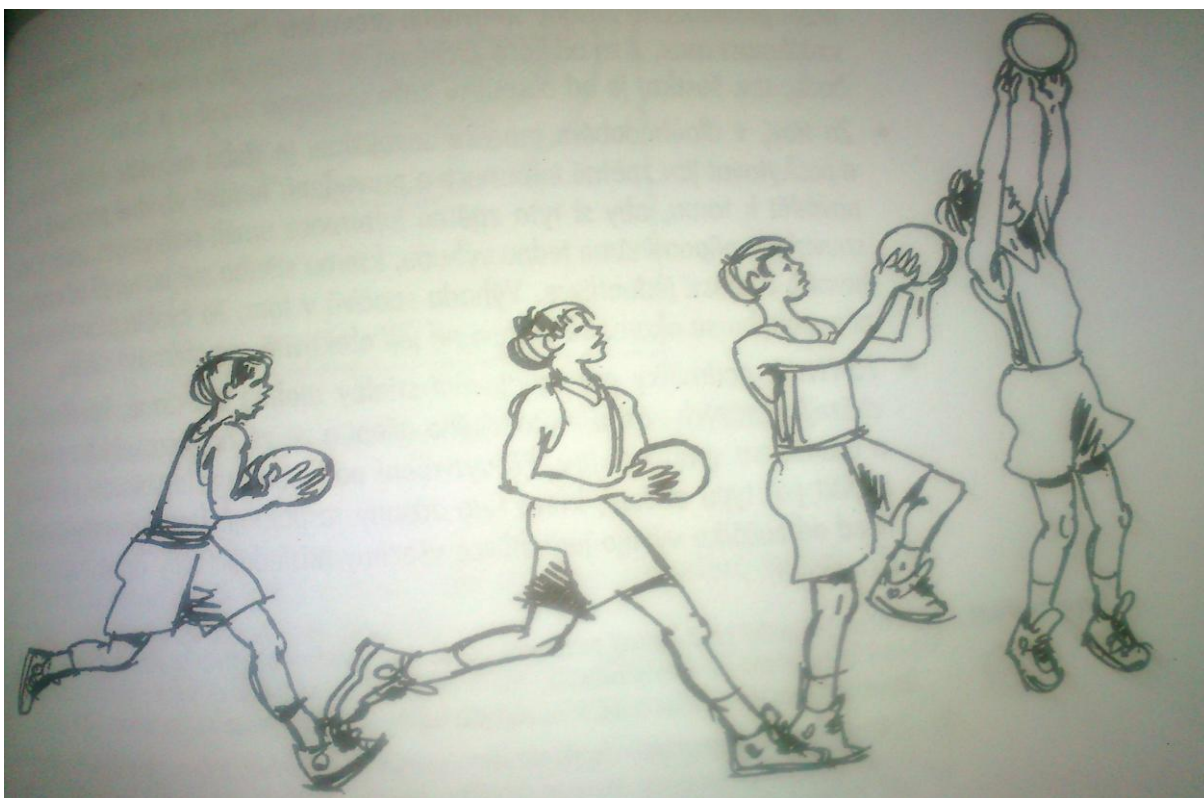

Obr. 1 Vrchní střelba jednoruč (Velenský, 1999, 52)

Obr. 2 Držení míče (Velenský, 1999, 52)

Technicky správné provedení HČJ	
Střelba v pohybu - dvojtakt	
-	první krok je dlouhý
-	druhý krok je do výšky, ostré koleno
-	míč letí na koš obloukem (držení míče jako u střelby na místě)
-	prsty roztažené, volně kopírují obrys míče
-	dokončení pohybu propnutím lokte a sklepením zápěstí
-	z pravé strany zakončení pravou rukou, z levé strany levá ruka
-	pomocí dvojtaktu se dostat, co nejbliže ke koši

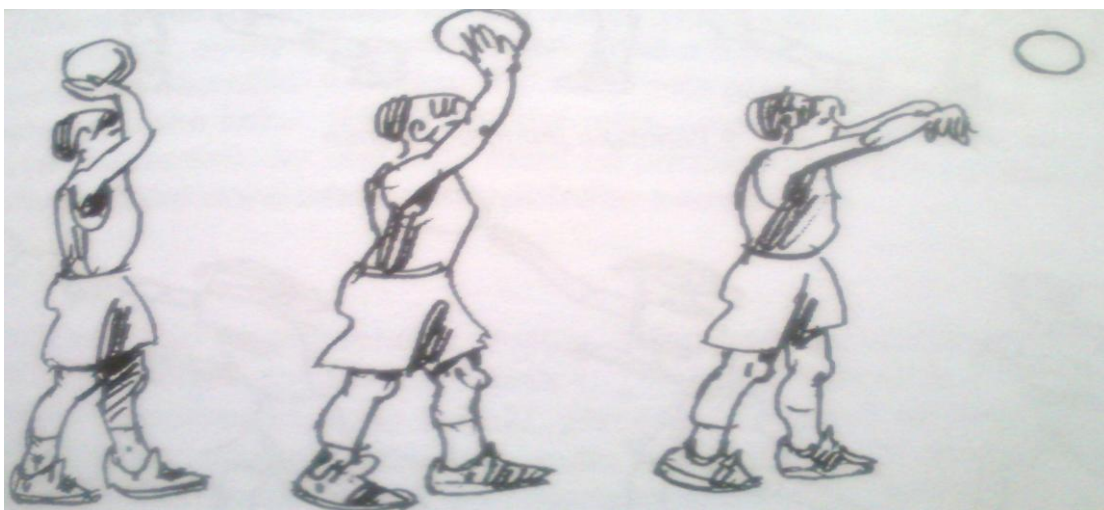
Obr. 3 střelba v pohybu (provedení levá – pravá noha), (Velenský, 1999, 55)

Technicky správné provedení HČJ
Přihrávka
Postoj
- Pokrčená kolena
- Široký postoj
- Rovná záda
1. Přihrávka obouřuč trčením
- Mírně pokrčené dolní končetiny, chodidla na šíři ramen
- Míč držet v roztažených prstech, palce šikmo proti sobě, ve výši prsou
- Zápěstí a obě ruce se po odehrání míče vytáčí ven
2. Přihrávka obouřuč nad hlavou
- Stejný postoj jako u předchozího způsobu
- Míč držet nad hlavou
3. Přihrávka jednoruč trčením
- hráč stojí opačným bokem do směru přihrávky
- při odhodu levou rukou je pravá noha ve předu, při pravou rukou potom levou nohou
4. Přihrávka jednoruč nad hlavou
- švih paže s propnutím lokte, z polohy u pasu přenesením míče nad rameno a za hlavu.
5. Přihrávka o zem obouřuč / jednoruč
- preferovat jako finální přihrávku

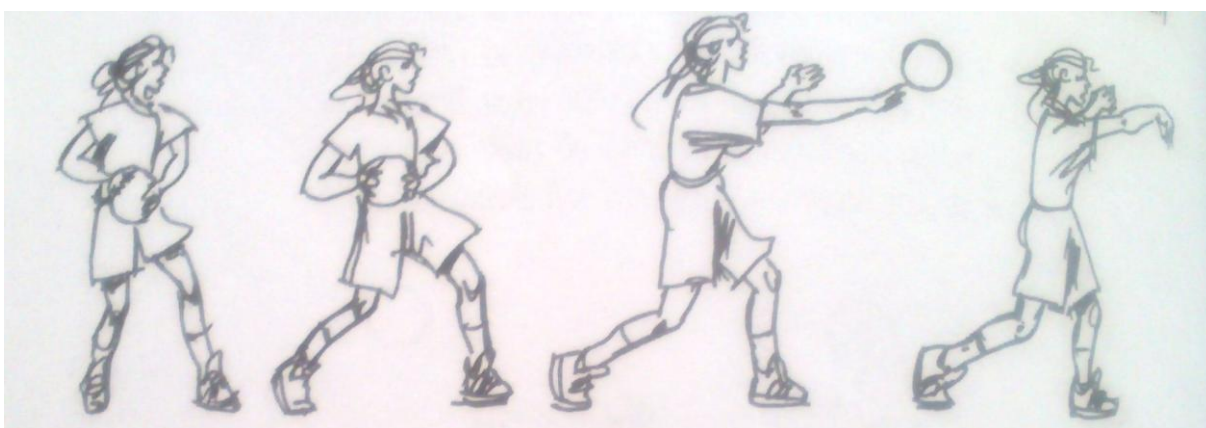

Obr. 6 přihrávka obouřuč trčením (Velenský, 1999,73)

Obr. 7 přihrávka obouřuč nad hlavou

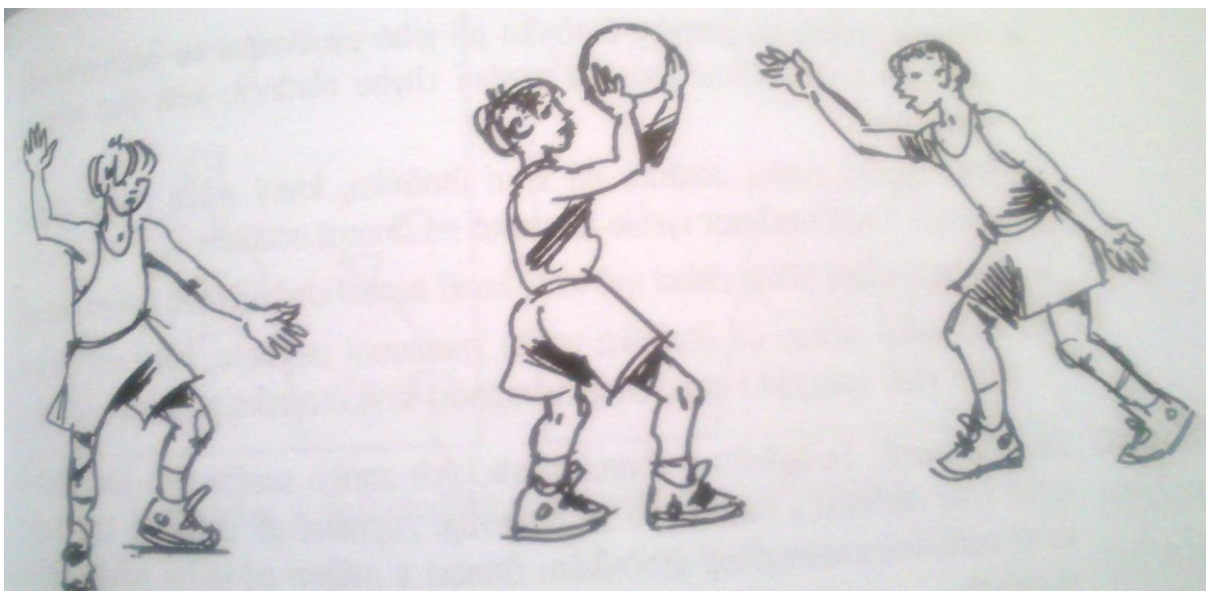
Obr. 8 přihrávka jednoruč trčením (Velenský, 1999,74)

Obr. 9 přihrávka jednoruč nad hlavou (Velenský, 1999,74)

Obr. 4 Obranný postoj (Velenský, 1999, 60)

Obr. 5 Jiné příklady obranných postojů (Velenský, 1999, 61)

Tabulka 1 : Záznamový arch

Přihrávání	Technika	Taktika
Video I.		
Video II.		
Video III.		
Video IV.		
Video V.		

Střelba	Technika	Taktika
Video I.		
Video II.		
Video III.		
Video IV.		
Video V.		

Střelba v pohybu - dvojtakt	Technika	Taktika
Video I.		
Video II.		
Video III.		
Video IV.		
Video V.		

Krytí hráče s míčem	Technika	Taktika
Video I.		
Video II.		
Video III.		
Video IV.		
Video V.		